

Sygn. akt III Cz 2114/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SSO Teresa Kołeczko - Waclawik (spr.)

Sędziowie: SSO Andrzej Dyrda

SSR del. Łukasz Malinowski

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 24 września 2015 r., sygn. akt I C 1886/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt III Cz 2114/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim na podstawie art. 200 § 1 k.p.c. przekazał sprawę z powództwa (...) Sp. z ograniczoną odpowiedzialnością w D. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę jako gospodarczą w rozumieniu § 2 pkt 7b rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 25.6.2012r. w sprawie przekazywania niektórym sądom okręgowym i sądom rejonowym rozpoznawania spraw gospodarczych z obszarów właściwości innych sądów okręgowych i sądów rejonowych - Sądowi Rejonowemu w Rybniku-Wydziałowi Gospodarczemu.

Z twierdzeń pozwu wynikało, że poszkodowany w wyniku kolizji drogowej poprzez umowę przelewu wierzytelności o zapłatę odszkodowania przysługującej mu od pozwanego ubezpieczyciela przeniósł ją na powoda jako sposób rozliczenia bezgotówkowego za oferowane usługi naprawy powypadkowej samochodu.

W uzasadnieniu postanowienia sąd I instancji powołując się na poglądy doktryny i orzecznictwa Sądu Najwyższego wskazał, że ponieważ strony są przedsiębiorcami w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z 24.5.1989r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych, a powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, między innymi w zakresie wynajmu pojazdów, transportu - nabył w drodze przelewu, wierzytelność przeciwko pozwanemu, który w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej jest zobowiązany do jej zaspokojenia - to sprawę niniejszą, przy szerokim ujmowaniu związku roszczenia z prowadzeniem działalności gospodarczej, należy zakwalifikować jako sprawę gospodarczą. Okoliczność, że odpowiedzialność pozwanego (ubezpieczyciela), powód wywodził z czynu niedozwolonego ubezpieczającego nie ma w tej sytuacji istotnego znaczenia, skoro roszczenia związane z

prowadzeniem działalności gospodarczej mogą wynikać z różnych zdarzeń prawnych (np. z czynów niedozwolonych, z bezpodstawnego wzbogacenia), które nie muszą być związane ze stosunkami kontraktowymi przedsiębiorcy.

W zażaleniu powód zarzucił, że sąd I instancji błędnie zakwalifikował sprawę jako gospodarczą. Podniósł powołując się również na orzeczenia Sądu Najwyższego, że o związku roszczenia z prowadzeniem działalności gospodarczej powinny decydować okoliczności istniejące w chwili powstania roszczenia. Z przytoczonych przez powoda okoliczności wynika, że roszczenie objęte pozwem powstało w dacie wystąpienia szkody, a w tej dacie nie było roszczeniem o charakterze gospodarczym, gdyż przysługiwało poszkodowanemu będącemu osobą fizyczną, nie prowadzącą działalności gospodarczej.

Przedstawiając powyższe zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, rozpoznanie sprawy przez Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Zażalenie nie mogło odnieść skutku.

Trafnie bowiem ocenił Sąd Rejonowy, że sprawa niniejsza jest sprawą gospodarczą w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z 24.5.1989r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz. U. 1989.33.175. ze zm.).

Sąd Najwyższy w postanowieniu z 16.11.2012r. III CZP 69/12 wskazał, że istotne znaczenie dla kwalifikacji sprawy ma to, iż powód prowadzi działalność gospodarczą w zakresie naprawy powypadkowej samochodów i w jej ramach oferuje swoim klientom kompleksową usługę polegającą na naprawie uszkodzonego pojazdu oraz dostarczenie pojazdu zastępczego na czas trwania naprawy. Dokonując rozliczeń w ramach prowadzonej działalności gospodarczej oferuje klientom rozliczenie bezgotówkowe, polegające na tym, że mogą zawrzeć z nim umowę przelewu wierzytelności przysługującej im jako poszkodowanym od ubezpieczyciela, dokonując w ten sposób zapłaty za usługę. W orzeczeniu tym Sąd Najwyższy wskazał jako okoliczności istotne przy kwalifikacji sprawy gospodarczej to, że powód, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie naprawy powypadkowej samochodów, oferował klientom usługę obejmującą także zapewnienie im na czas naprawy możliwości korzystania z pojazdu zastępczego, umożliwiając rozliczenie tej usługi w drodze przelewu wierzytelności przysługującej im względem zakładu ubezpieczeń. Podobnie w postanowieniu z 22.4.2015r. w sprawie III CZP 12/15 Sąd Najwyższy wskazał, że jako kryteria istotne do zakwalifikowania sprawy jako gospodarczej należy traktować to, czy poddawana ocenie sprawa dotyczy zachowań przedsiębiorcy stanowiących przejaw wykonywania prowadzonej przez niego działalności gospodarczej i obejmuje czynności związane z uczestnictwem w obrocie gospodarczym, wytwarzaniem dóbr materialnych lub świadczeniem usług, nakierowanym na osiągnięcie zysku, które pozostają w normalnym, funkcjonalnym, bezpośrednim lub pośrednim związku z powstaniem roszczenia stanowiącego przedmiot sporu i nie muszą być związane wyłącznie ze stosunkami kontraktowymi przedsiębiorcy.

W niniejszej sprawie powód prowadzi taką właśnie działalność gospodarczą, oferuje klientom bezgotówkową formę zapłaty w drodze umowy przelewu wierzytelności przysługującej im od zakładu ubezpieczeń, stąd zasadnie - przy przyjęciu kryterium szerokiego ujmowania związku roszczenia z prowadzeniem działalności gospodarczej - sąd I instancji kwalifikując sprawę jako gospodarczą przekazał ją właściwemu sądowi gospodarczemu

Mając powyższe na uwadze, zażalenie jako bezzasadne zostało oddalone na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSR(del) Łukasz Malinowski SSO Teresa Kołeczko-Waśławik SSO Andrzej Dyrda